

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. rugsėjo 23 d.*

„Europos Sąjungos prekių ženklas – Vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas „7Seven“ –
Prašymo pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą nebuvimas – Prekių ženklo išbraukimas iš
registro pasibaigus jo registracijos galiojimui – Reglamento (ES) 2017/1001 53 straipsnis –
Licencijos turėtojo pateiktas prašymas dėl *restitutio in integrum* – Reglamento
2017/1001 104 straipsnio 1 dalis – Rūpestingumo pareiga“

Byloje T-557/19

Seven SpA, įsteigta Leini (Italija), atstovaujama advokato L. Trevisan,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO), atstovaujamą H. O'Neill,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2019 m. birželio 4 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2076/2018-5), susijusio su prašymu dėl *restitutio in integrum*, suteikiančiu teisę prašyti pratęsti vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo „7Seven“ registracijos galiojimą,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas D. Spielmann, teisėjai U. Öberg (pranešėjas) ir O. Spineanu-Matei,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. rugpjūčio 9 d.,

susipažinęs su atsiliepimu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2019 m. lapkričio 27 d.,

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per tris savaites po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 1997 m. liepos 22 d. ieškovė *Seven SpA*, remdamasi 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) (šis reglamentas buvo pakeistas iš dalies pakeistu 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1), o pastarasis – 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 154, 2017, p. 1)), pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti Europos Sąjungos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkams registruoti 16, 18 ir 25 klasėms.

4 2001 m. gegužės 2 d. prekių ženklas įregistruotas kaip Europos Sąjungos prekių ženklas numeriu 591206; ši registracija buvo paskelbta 2001 m. birželio 18 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 53/2001.

5 2005 m. rugsėjo 29 d. ieškovė perleido nagrinėjamą prekių ženklą *Seven Licensing Company S.à.r.l.* 25 klasės prekėms, o jai buvo suteikta licencija naudoti šį prekių ženklą. Ši licencija nebuvo įregistruota Europos Sąjungos prekių ženklų registre.

6 Po kelių perdavimų 2013 m. balandžio 30 d. nagrinėjamas prekių ženklas, kiek juo žymimos 25 klasės prekės, buvo perduotas *Seven7 Investment PTE Ltd* (toliau – nagrinėjamo prekių ženklo savininkas). Jai suteiktas naujas registracijos numeris 8252223, kuris buvo paskelbtas 2013 m. gegužės 3 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 83/2013.

7 2016 m. gruodžio 26 d. remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 47 straipsnio 2 dalimi (dabar – Reglamento 2017/1001 53 straipsnio 2 dalis) EUIPO pranešė nagrinėjamo prekių ženklo savininkui, kad minėto prekių ženklo apsauga baigiasi 2017 m. liepos 22 d. ir kad prašymas pratęsti registracijos galiojimą gali būti pateiktas nuo 2017 m. sausio 23 d. iki 2017 m. liepos 24 d. Be to, EUIPO pažymėjo, kad, sumokėjus papildomą mokestį už vėlavimą sumokėti mokestį pratęsus registracijos galiojimą, terminas bus pratęstas iki 2018 m. sausio 22 d.

8 Vis dėlto nagrinėjamo prekių ženklo savininkas neprašė pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimo.

9 2018 m. vasario 2 d. EUIPO pranešė nagrinėjamo prekių ženklo savininko atstovui apie prekių ženklo apsaugos laikotarpio pabaigą nuo 2017 m. liepos 22 d.

10 2018 m. liepos 21 d. ieškovė, remdamasi Reglamento 2017/1001 104 straipsniu, pateikė prašymą dėl *restitutio in integrum* ir paprašė atkurti jos teisę prašyti pratęsti nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimą (toliau – prašymas atkurti teises). Prašymu atkurti teises ieškovė pranešė

EUIPO, kad jai suteikta minėto prekių ženklo licencija ir kad šio prekių ženklo savininkas pažeidė sutartinę pareigą informuoti ją apie savo ketinimą nepratęsti nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimo, todėl ji pati negalėjo laiku jo pratęsti.

- 11 2018 m. rugpjūčio 30 d. sprendimu EUIPO „operacijų“ departamentas atmetė prašymą atkurti ieškovės teises ir patvirtino nagrinėjamo prekių ženklo išbraukimą iš registro.
- 12 2018 m. spalio 23 d. ieškovė, remdamasi Reglamento 2017/1001 66–71 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl EUIPO „Operacijų“ departamento sprendimo.
- 13 2019 m. balandžio 4 d. Apeliacinė taryba išsiuntė ieškovei pranešimą, jame nurodė, kad jai negali būti atkurta teisė prašyti pratęsti nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimo terminą, nes aprašyta situacija neįrodo, kad atsižvelgdama į aplinkybes ji veikė rūpestingai.
- 14 2019 m. birželio 4 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO penktoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Pirmiausia ji priminė, kad Reglamento 2017/1001 104 straipsnio nuostatos turi būti aiškinamos siaurai. Be to, konstatavusi, kad dėl nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimo nepratęsimo atsakomybė tenka prekių ženklo savininkui, Apeliacinė taryba nusprendė, kad ieškovė negalėjo teisėtai prašyti pratęsti minėto prekių ženklo registracijos galiojimo terminą prieš tai negavusi aiškaus jo savininko įgaliojimo. Vis dėlto tokio įgaliojimo nebuvimas nesutrukdė skaičiuoti pratęsimo termino. Ieškovė galėjo ištaisyti situaciją, susiklosčiusią dėl to, kad nagrinėjamo prekių ženklo savininkas nepratęsė registracijos galiojimo, tik įrodžiusi, kad tokia situacija egzistavo, nepaisant to, kad jis veikė rūpestingai. Apeliacinė taryba pridūrė, kad net darant prielaidą, jog licencijos turėtojo teisė į registracijos galiojimo termino pratęsimą egzistuoja nepriklausomai nuo nagrinėjamo prekių ženklo savininko, licencijos turėtojas turi imtis visų būtinų priemonių, kad būtų laiku užtikrintas nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimo termino pratęsimas. Be to, ji nusprendė, kad ieškovė neįrodė, jog yra išimtinių aplinkybių, galinčių pateisinti atkūrimą jos teisės prašyti pratęsti nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimo terminą. Galiausiai Apeliacinė taryba kaip nereikšmingą atmetė ieškovės argumentą, kad, jei būtų atkurta teisė prašyti pratęsti nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimo terminą, nebūtų pažeista jokia trečiojo asmens teisė ar lūkesčiai.

Šalių reikalavimai

- 15 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - patenkinti prašymą dėl *restitutio in integrum* ir prašymą pratęsti nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimą.
- 16 EUIPO Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 17 Grįsdama ieškinį ieškovė iš esmės nurodo penkis pagrindus: pirma, Reglamento 2017/1001 53 ir 104 straipsnių, siejamų su bendroju veiksmingumo principu, pažeidimas, nes Apeliacinė taryba pažeidė savarankišką licencijos turėtojos teisę pateikti prašymą pratęsti nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimą ir teisę pateikti prašymą atkurti jos teises; antra, Reglamento

2017/1001 104 straipsnio pažeidimas, nes ieškovė laiku pateikė prašymą atkurti jos teises ir prašymą pratęsti registracijos galiojimą; trečia, Reglamento 2017/1001 104 straipsnio pažeidimas, nes ieškovė, atsižvelgdama į aplinkybes, veikė rūpestingai; ketvirta, Reglamento 2017/1001 104 straipsnio pažeidimas, nes Apeliacinės tarybos rekomenduotos priemonės nebūtų užtikrinusios nagrinėjamo prekių ženklo registracijos pratęsimo per nustatytą terminą, ir, penkta, bendrojo Europos Sąjungos prekių ženklo suteikiamos apsaugos principo, įtvirtinto Reglamento 2017/1001 11 konstatuojamojoje dalyje, pažeidimas.

- 18 Bendrasis Teismas pirmiausia iš eilės nagrinės pirmąjį pagrindą, paskui – antrąjį, trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus kartu ir galiausiai penktąjį pagrindą.

Dėl ieškovės teisės pateikti prašymą atkurti jos teises ir prašyti pratęsti nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimą

- 19 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamas sprendimas yra klaidingas, nes pažeisdama Reglamento 2017/1001 53 ir 104 straipsnius Apeliacinė taryba prašymą pratęsti nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimą ir prašymą atkurti jos teises vertino taip, tarsi būtų prašoma atkurti nagrinėjamo prekių ženklo savininko, o ne ieškovės teises.
- 20 Ji priduria, kad pagal teisės normų veiksmingumo principą visos teisės normos, suteikiančios Sąjungos piliečiui teisę, turi būti taikomos taip, kad *in fine* būtų pasiektas jų tikslas. Ieškovės teigimu, prašymu atkurti teises siekiama užtikrinti, kad, kai nesilaikoma termino, teisės į Sąjungos prekių ženklą turėtojas neprarastų šios teisės, jeigu laikosi tam tikrų terminų ir, atsižvelgdamas į aplinkybes, veikia rūpestingai. Tačiau įpareigodama ieškovę įrodyti, kad nagrinėjamo prekių ženklo savininkas veikė rūpestingai ir būtų galėjęs pateikti tokį prašymą, Apeliacinė taryba padarė šios teisės įgyvendinimą neįmanomą ir pažeidė veiksmingumo principą.
- 21 EUIPO ginčija ieškovės argumentus.
- 22 Reikia priminti, kad pagal Reglamento 2017/1001 53 straipsnio 1 dalį „Europos Sąjungos prekių ženklo savininko arba bet kurio jo įgalioto asmens prašymu ES prekių ženklo registracija pratęsiama, jeigu už tai sumokami mokesčiai“.
- 23 Reglamento 2017/1001 104 straipsnio 1 dalyje numatyta „[p]areiškėjo ES prekių ženklui ar savininko arba kitos Taryboje vykstančios procedūros šalies, kuri, nors ir, atsižvelgdama į aplinkybes, veikė rūpestingai, neįstengė laikytis Tarybos nustatytų terminų ir kuri padavė dėl to prašymą, teisės atkuriamos, jeigu dėl minimo termino nesilaikymo atsirado tiesioginių šio reglamento nuostatų sąlygojamų padarinių, susijusių su kokių nors teisių į atlyginimą ar atlyginimo praradimu“.
- 24 Pagal pastarąją nuostatą toks EUIPO pateiktas prašymas reiškia, kad, pirma, pareiškėjas yra atitinkamos procedūros šalis, antra, nors, atsižvelgiant į aplinkybes, veikė rūpestingai, jis negalėjo laikytis EUIPO nustatyto termino ir, trečia, dėl šio termino nesilaikymo tiesiogiai prarandama teisė ar pagrindas pareikšti ieškinį (2009 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Jurado Hermanos / VRDT (JURADO)*, T-410/07, EU:T:2009:153, 15 punktas ir 2017 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Renfe-Operadora / EUIPO (AVE)*, T-367/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:255, 24 punktas).
- 25 Dėl pirmosios sąlygos reikia nurodyti, kad pagal Reglamento 2017/1001 53 straipsnio 1 dalį tik prekių ženklo savininkas ar jo aiškiai įgalioti asmenys gali būti laikomi procedūros dėl registracijos galiojimo pratęsimo šalimis (2009 m. gegužės 12 d. Sprendimo *JURADO*, T-410/07, EU:T:2009:153, 16 punktas).
- 26 Vis dėlto nė viena Reglamento 2017/1001 nuostata nedraudžia, kad „registracijos galiojimo pratęsimo procedūros šalis“ galėtų būti laikoma „[EUIPO] vykstančios procedūros šalimi“, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 104 straipsnio 1 dalį. Iš tiesų jungtuko „arba“ vartojimas

Reglamento 2017/1001 104 straipsnio 1 dalyje rodo, kad prašymą atkurti teises gali pateikti bet kuri procedūros EUIPO šalis, neatsižvelgiant į tai, ar ji yra nagrinėjamo Europos Sąjungos prekių ženklo savininkė (pagal analogiją žr. 2019 m. sausio 31 d. Sprendimo *Thun / EUIPO (Žuvis)*, T-604/17, nepaskelbtas Rink, EU:T:2019:42, 17 punktą)

- 27 Vis dėlto iš šių nuostatų nematyti, kad ieškovė, turinti licenciją naudoti prekių ženklą, būtų teisiškai prilyginta prekių ženklo savininkui, kiek tai susiję su registracijos galiojimo termino pratęsimu; priešingai, tam, kad turėtų teisę pateikti prašymą pratęsti registracijos galiojimo terminą, ji, kaip ir bet kuris kitas asmuo, turi turėti prekių ženklo savininko aiškų įgaliojimą ir įrodyti, kad toks įgaliojimas egzistuoja (šiuo klausimu žr. 2009 m. gegužės 12 d. Sprendimo *JURADO*, T-410/07, EU:T:2009:153, 21 punktą).
- 28 Šioje byloje neginčijama, kad 2018 m. liepos 17 d. nagrinėjamo prekių ženklo savininkas suteikė įgaliojimą ieškovei pateikti prašymą pagal Reglamento 2017/1001 104 straipsnį, kad būtų atkurta teisė prašyti pratęsti minėto prekių ženklo registracijos galiojimą. Vis dėlto reikia pažymėti, kad šis įgaliojimas buvo suteiktas pasibaigus Reglamento 2017/1001 53 straipsnio 3 dalyje numatytam prašymo pratęsti registracijos galiojimą terminui ir praėjus beveik vieniems metams po to, kai 2017 m. liepos 22 d. pasibaigė faktinis prekių ženklo registracijos galiojimas.
- 29 Reglamento 2017/1001 53 straipsnio 3 dalyje numatyta:
- „Prašymas pratęsti galiojimą pateikiamas per šešių mėnesių laikotarpį iki registracijos galiojimo pabaigos. Per šį laikotarpį taip pat turi būti sumokėtas pagrindinis galiojimo pratęsimo mokestis ir atitinkamais atvejais vienas ar keli klasių mokesčiai už kiekvieną papildomą prekių ar paslaugų klasę, kai prašoma galiojimą pratęsti daugiau nei vienai klasei. To neatlikus, prašymas gali būti pateiktas ir mokesčiai sumokėti per tolesnį šešių mėnesių laikotarpį po registracijos galiojimo pabaigos, su sąlyga, kad per šį tolesnį laikotarpį sumokamas papildomas mokestis už pavėluotai sumokėtą galiojimo pratęsimo mokestį ar pavėluotai pateiktą prašymą pratęsti galiojimą.“
- 30 Kaip ginčijamo sprendimo 25 punkte teisingai nurodo Apeliacinė taryba, terminas pateikti prašymą pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą pradedamas skaičiuoti neatsižvelgiant į galimą aiškų įgaliojimą, kurį prekių ženklo savininkas suteiktų licencijos turėtojiui.
- 31 Taigi registracijos galiojimo pratęsimo procedūra baigiasi pasibaigus minėto reglamento 53 straipsnio 3 dalyje numatytam terminui. Todėl tam, kad būtų laikoma šios procedūros šalimi pagal Reglamento 2017/1001 53 straipsnio 1 dalį, ieškovė turėjo gauti aiškų nagrinėjamo prekių ženklo savininko įgaliojimą, kad galėtų prašyti pratęsti prekių ženklo registracijos galiojimą iki nustatyto termino pabaigos.
- 32 Kadangi aiškus įgaliojimas ieškovei buvo suteiktas tik pasibaigus šiam terminui, ji negali būti laikoma nei registracijos galiojimo termino pratęsimo procedūros šalimi pagal Reglamento 2017/1001 53 straipsnio 1 dalį, nei „[EUIPO] vykstančios procedūros šalimi“, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 104 straipsnio 1 dalį. Taigi ieškovė negalėjo pateikti prašymo atkurti teises kaip licencijos turėtoja, kuri prarado teisę, todėl nagrinėjamu atveju turi būti laikoma, kad ji veikė EUIPO tik nagrinėjamo prekių ženklo savininko vardu ir jo naudai, dėl šios priežasties Reglamento 2017/1001 104 straipsnio 1 dalies sąlygų laikymasis turi būti nagrinėjamas, kiek tai susiję su šiuo savininku. Kaip ginčijamo sprendimo 25 punkte teisingai nurodo Apeliacinė taryba, ieškovė galėjo ištaisyti situaciją, susiklosčiusią dėl to, kad nagrinėjamo prekių ženklo savininkas nepratęsė registracijos galiojimo, tik tuo atveju, jei būtų įrodžiusi, kad tokia situacija egzistavo, nepaisant to, kad savininkas veikė rūpestingai.
- 33 Šio sprendimo 32 punkte pateiktas aiškinimas labiausiai atitinka veiksmingumo principą ir teisinio saugumo reikalavimą. Juo užtikrinamas aiškus Reglamento 2017/1001 53 ir 104 straipsniuose numatytų terminų pradžios ir pabaigos nustatymas ir griežtas laikymasis.

- 34 Iš tiesų pagal suformuotą jurisprudenciją griežtas Sąjungos taisyklių dėl procesinių terminų taikymas atitinka teisinio saugumo reikalavimą ir būtinybę vengti bet kokios diskriminacijos ar savivalės vykdant teisingumą. Nuo to galima nukrypti tik esant išimtinėms aplinkybėms. Nesvarbu, ar tai būtų aplinkybės, kurių negalima buvo numatyti, *force majeure* atvejis ar atleistina klaida, bet kuriuo atveju šios išskirtinės aplinkybės apima subjektyvų aspektą, dėl kurio sąžiningas teisės subjektas turi pareigą įrodyti, kad veikė kaip atidus ir rūpestingas įprastai informuotas ūkio subjektas tam, kad stebėtų procedūros eigą ir laikytųsi nustatytų terminų (šiuo klausimu žr. 2014 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Melt Water / VRDT (NUEVA)*, T-61/13, EU:T:2014:265, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 35 Taigi Reglamento Nr. 2017/1001 104 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygos turi būti aiškinamos siaurai. Iš tikrųjų terminų laikymasis yra imperatyvus, o registracijos atkūrimas po prekių ženklo išbraukimo iš registro gali pakenkti teisiniam saugumui (žr. 2012 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Video Research USA / VRDT (VR)*, T-267/11, EU:T:2012:446, 35 punktą).
- 36 Prekių ženklo savininkas, per nustatytą terminą nepratęsęs prekių ženklo registracijos galiojimo, negali apeiti savo aplaidumo pasekmių, suteikdamas trečiajam asmeniui įgaliojimą pateikti prašymą atkurti jo teisę prašyti pratęsti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos galiojimą pasibaigus minėtam terminui.
- 37 Licencijos turėtojas, pirma, negali prašyti atkurti jo teisės vien dėl to, kad prekių ženklo savininkas buvo pasyvus ir nesilaikė prašymo pratęsti šio prekių ženklo registracijos galiojimą termino, ir, antra, jam negali būti leista prieštarauti prekių ženklo savininko, kuris sąmoningai nusprendė nepratęsti prekių ženklo registracijos, valiai.
- 38 Taigi Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad reikia patikrinti, ar buvo laikytasi Reglamento 2017/1001 104 straipsnio 1 dalyje numatytų sąlygų, kiek tai susiję su prekių ženklo savininku, todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl rūpestingumo pareigos pažeidimo atsižvelgiant į aplinkybes ir Reglamento 2017/1001 104 straipsnyje numatytus terminus

- 39 Visų pirma ieškovė teigia, kad laikėsi Reglamento 2017/1001 104 straipsnyje numatytų terminų. Ji tvirtina, kad šiame straipsnyje nustatyti du terminai. Pirmasis yra absoliutus vienu metų terminas, skaičiuojamas nuo termino, kurio nebuvo laikytasi, pabaigos, t. y. 2017 m. liepos 22 d. Antrasis yra santykinis dviejų mėnesių terminas, skaičiuojamas nuo termino nesilaikymo priežasties pašalinimo dienos. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina, kad termino nesilaikymo priežastis baigėsi nuo to momento, kai ji gavo aiškų nagrinėjamo prekių ženklo savininko įgaliojimą imtis veiksmų, t. y. 2018 m. liepos 17 d. Kadangi prašymas atkurti teisės buvo pateiktas 2018 m. liepos 21 d., abiejų terminų buvo laikomasi.
- 40 Be to, ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba klaidingai taikė absoliutaus pobūdžio kriterijų, kai reikalavo, kad ieškovė įrodytų, jog ėmėsi visų būtinų priemonių, kad laiku užtikrintų registracijos galiojimo pratęsimą. Tačiau ieškovė turėjo imtis tik šiuo atveju tinkamų ir, atsižvelgiant į aplinkybes, būtinų priemonių. Šiuo atveju sutarčiai, kuri ją sieja su nagrinėjamo prekių ženklo savininku, buvo taikoma Italijos teisė, kurioje įtvirtinti bendrieji teisėtų lūkesčių ir sąžiningumo principai vykdant sutartinius išipareigojimus. Taigi Apeliacinė taryba turėjo nuspręsti, kad, negalėdama numatyti, jog nagrinėjamo prekių ženklo savininkas neįvykdys sutartinių išipareigojimų, ieškovė, atsižvelgdama į aplinkybes, veikė rūpestingai.
- 41 Galiausiai ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento 2017/1001 104 straipsnį, nes jos rekomenduotos priemonės, siekiant užtikrinti tinkamą nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimo pratęsimą, nėra veiksmingos ir neturi reikšmės ieškovės rūpestingumo pareigos laikymosi kontrolei.

- 42 EUIPO ginčija ieškovės argumentus.
- 43 Bendrasis Teismas pažymi, kad išnagrinėjus pirmąjį ieškinio pagrindą matyti, jog šioje byloje prašymo atkurti teises patenkinimas priklauso nuo to, ar nagrinėjamo prekių ženklo savininkas laikėsi Reglamento 2017/1001 104 straipsnyje numatytų sąlygų.
- 44 Šiuo klausimu, pirma, ieškovė nepateikė jokio paaiškinimo dėl nagrinėjamo prekių ženklo savininko neveikimo prekių ženklo registracijos galiojimo termino pratęsimo klausimu, todėl nėra įrodymų, kad jis, atsižvelgdamas į aplinkybes, veikė rūpestingai, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 104 straipsnio 1 dalį.
- 45 Be to, pagal Reglamento 2017/1001 104 straipsnio 2 dalį prašymas atkurti teises turi būti pateiktas raštu per du mėnesius nuo termino nesilaikymo priežasties pašalinimo.
- 46 Pagal Reglamento 2017/1001 104 straipsnio 5 dalį 104 straipsnis netaikomas šio straipsnio 2 dalyje nurodytiems terminams. Taigi, jei nebuvo laikomasi dviejų mėnesių termino, kuris yra viena iš prašymo priimtumo sąlygų, naujo prašymo atkurti teises nebegalima pateikti, net jei yra pagrindžiamas termino praleidimas (2009 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Evets / VRDT (DANELECTRO ir QWIK TUNE)*, T-20/08 ir T-21/08, EU:T:2009:356, 24 punktas).
- 47 Ieškovės argumentas, kad dviejų mėnesių terminas galėjo prasidėti tik nuo tos dienos, kai ji gavo nagrinėjamo prekių ženklo savininko įgaliojimą, t. y. 2018 m. liepos 17 d., todėl prašymas buvo pateiktas per nustatytą terminą, negali būti priimtas.
- 48 Iš tiesų vien pripažinimas, kad ieškovė negalėjo teisėtai prašyti pratęsti nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimo be jo savininko aiškaus įgaliojimo, nereiškia, kad tokio įgaliojimo nebuvimas yra kliūtis, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2017/1001 104 straipsnio 1 dalį.
- 49 Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad nagrinėjamo prekių ženklo savininkas paskyrė atstovą, kuris buvo informuotas apie minėto prekių ženklo registracijos galiojimo pasibaigimą 2017 m. liepos 22 d., jeigu registracijos galiojimo terminas nebus pratęstas. Tačiau iš bylos medžiagos nematyti, kad savininkas būtų teigęs, jog buvo kokių nors su tuo susijusių kliūčių.
- 50 Galiausiai klausimas, ar ieškovė galėjo pasitikėti nagrinėjamo prekių ženklo savininko pareiga vykdyti sutartinius įsipareigojimus, yra svarbus tik jų sutartinių santykių ir atsakomybės už ieškovės galbūt patirtą žalą nustatymo požiūriu, tačiau negali paveikti jos teisinės padėties, kiek tai susiję su EUIPO.
- 51 Vadinas, ieškovės pateiktas prašymas buvo nepriimtinas, nes neatitiko Reglamento 2017/1001 104 straipsnio 1 ir 2 dalių sąlygų.
- 52 Taigi reikia atmesti antrąjį, trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus, o kiti šiuo klausimu ieškovės pateikti argumentai negali paneigti tokios išvados.

Dėl bendrojo Europos Sąjungos prekių ženklo suteikiamos apsaugos principo pažeidimo

- 53 Ieškovės teigimu, ginčijamas sprendimas gali suklaidinti visuomenę dėl galimų būsimų į prekių ženklą, kurio registracija baigėsi, panašių žymenų registracijos, todėl juo pažeidžiamas Reglamento 2017/1001 11 konstatuojamojoje dalyje įtvirtintas bendrasis Europos Sąjungos prekių ženklo apsaugos principas, pagal kurį prekių ženklo registracijos tikslas yra, be kita ko, užtikrinti jo kilmės nuorodos funkciją.
- 54 EUIPO ginčija ieškovės argumentus.

55 Reikia priminti, kad Reglamento 2017/1001 11 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„ES prekių ženklo, kurio svarbiausia paskirtis – garantuoti, kad prekių ženklas taps kilmės nuoroda, suteikiama apsauga ženklo, žymens ir prekių ar paslaugų tapatumo atvejais turi būti absoliuti. Ši apsauga taip pat turėtų galioti ženklo, žymens ir prekių ar paslaugų panašumo atvejais. Panašumo koncepcija turėtų būti aiškinama susietai su suklaidinimo galimybe. Suklaidinimo galimybė, kurios įvertinimas priklauso nuo daugelio veiksnių ir ypač nuo prekių ženklo pripažinimo rinkoje, [nuo galimo susiejimo su naudojamu ar registruotu žymeniu, nuo prekių ženklo ar žymens ar nurodytų prekių ar paslaugų panašumo laipsnio, turėtų būti specifinė apsaugos sąlyga].“

56 Nors Reglamento 2017/1001 11 konstatuojamosios dalies tikslas – garantuoti vartotojui ar galutiniam naudotojui prekių ženklu žymimos prekės ar paslaugos kilmės tapatybę ir leisti neklystant atskirti šią prekę ar paslaugą nuo kitos kilmės prekių ir paslaugų (pagal analogiją žr. 2012 m. birželio 19 d. Sprendimo *Chartered Institute of Patent Attorneys*, C-307/10, EU:C:2012:361, 36 punktą), priešingai, nei, atrodo, tvirtina ieškovė, ja nesiekama neribotam laikui garantuoti Europos Sąjungos prekių ženklo registracijos, kai ji baigiasi dėl to, kad nebuvo pratęstas minėto prekių ženklo registracijos galiojimas.

57 Kai prekių ženklo registracijos galiojimo laikas baigiasi ir jo registracijos galiojimo terminas nepratęstas, jis iš esmės tampa viešas, o tai skatina konkurenciją ir skatina pažangą. Dėl šios priežasties ir, remiantis prieinamumo principu, prekių ženklai, kurie galiausiai nėra arba nebėra naudojami, turi būti laikomi viešai prieinamais, kad kiti ūkio subjektai galėtų juos įregistruoti ir veiksmingai gauti bet kokią ekonominę naudą.

58 Šiuo atveju nagrinėjamo prekių ženklo registracijos galiojimo pasibaigimas grindžiamas šios registracijos galiojimo nepratėsimu per nustatytą laiką. Kaip teisingai nurodo EUIPO, tai, kad minėtas prekių ženklas nebegali būti pagrindas pareikšti ieškinį dėl kitų vėlesnių prekių ženklų, yra šio galiojimo pasibaigimo pasekmė, o ne bendrojo Europos Sąjungos prekių ženklo suteikiamos apsaugos principo pažeidimas.

59 Vadinasi, reikia atmesti penktąjį pagrindą ir visą ieškinį, nesant reikalo nagrinėti ieškovės antrojo reikalavimo priimtinumo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

60 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė.

61 Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal EUIPO pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš *Seven SpA* bylinėjimosi išlaidas.**

Spielmann

Öberg

Spineanu-Matei

Paskelbta 2020 m. rugsėjo 23 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.